

an. 2, 284. MED. n. 115 (wo रक्तारि का० zu lesen ist). — c) roth Spr. 2597. KATHĀS. 21, 9. roth und zugleich verliebt: संध्येव रागिणी वेश्या न चिरं पुत्रि दीप्यते 12, 93. संध्यावत्तणारागिण्यः स्त्रियः 37, 143. 52, 285. — d) von Leidenschaften ergriffen, in der Gewalt der Liebe stehend, verliebt, mit Leidenschaft an Etwas oder Jmd (loc. oder im comp. vorangehend) hängend, grossen Geschmack an Etwas findend TRIK. H. an. MED. BHAG. 18, 27. HARIV. 11946. Spr. 2332. 2414. 2717. 2881. 3268. 3842. 4500. GĪT. 9, 10. KATHĀS. 11, 24. 37, 85. 147. 52, 402. RĀGA-TAR. 4, 396. 5, 281. 6, 154. 163. PAÑĀR. 1, 4, 16. DAÇAK. in BENF. Chr. 180, 23. GAUDAP. zu SĪMĀKHAJAK. 12. VERZ. d. Oxf. H. 80, b, 10. SĪH. D. 26, 4. VER. in LA. (III) 20, 5. ऋ० Spr. 1538. ऋद्वेष० M. 2, 1. गुणे रागी Spr. 4327. राज्ये RĀGA-TAR. 4, 660. वयस्या वृद्धं रागि MĀRK. P. 21, 41. पङ्क० ÇIÇ. 9, 38. KATHĀS. 22, 17. तनुपारागि मनः BHĀG. P. 6, 1, 19. कलवीपारवरागिणी श्रुतिः KATHĀS. 14, 90. तवाङ्घ्रिपङ्कजरोरागिणी भक्तिम् PAÑĀR. 4, 4, 3. — e) ergötzend, erfreuend: ऋन्यत्र चतुरागिण्यः MĀLATĪ. 19, 11. — 2) m. eine best. Kornart, = बहुतरकाणिश RĀGAN. im ÇKDr. — 3) f. रागिणी a) eine Modification der Rāga genannten Weisen, dreissig oder sechs- unddreissig an der Zahl d. i. fünf oder sechs auf jeden Rāga; personif. sind sie die Gemahlinnen der Rāga, As. Res. 3, 73. VERZ. d. Oxf. H. 200, b, 15. 201, b, No. 481. PAÑĀR. 1, 11, 3. ÇUK. in LA. (III) 33, 5. — b) N. pr. der ältesten Tochter der Menakā VĪMANA-P. 48 im ÇKDr. — c) eine Form der Lakshmi ÇKDr. nach einem PURĀṆA. — Vgl. पामुरागिणी.

राघ्, रौघते (सामर्थ्ये) DUĀTUP. 4, 38. — Vgl. लाघ्.

राघव m. 1) ein Nachkomme Raghū's H. an. 3, 709. fg. (lies रघुन st. मधुन). MED. v. 49. patron. Āgā's RAGH. 8, 16. Daçaratha's R. 2, 63, 41. 64, 1. Rāma's 1, 1, 52. 3, 22. 2, 110, 28 (119, 25 GORR.). 3, 48, 8. RAGH. 12, 32. 44. WEBER, RĀMAT. UP. 298. 327. fg. राघवी Bez. Rāma's und Lakshmaṇa's R. 5, 63, 28. 6, 110, 17. fg. RAGH. 12, 53. pl. R. 2, 64, 24. 66, 6. राघवसिंह Bez. Rāma's R. 1, 3, 24. — 2) N. pr. eines neueren Fürsten Kshirīç. 23, 1. fgg. des Verfassers der Hastaratnāvallī VERZ. d. Oxf. H. 201, b, No. 483. der Gaṇeçastuti 358, a, No. 833. ऽपञ्चाननभट्टार्चय HALL 48. — 3) N. pr. eines Schlangendämons VJURP. 83. — 4) Meer H. an. MED. (wo ऋद्यौ zu lesen ist). — 5) ein best. grosser Fisch diess.

राघवचितन्य m. N. pr. eines Dichters VERZ. d. Oxf. H. 124, b, 15.

राघवदेव m. N. pr. eines Dichters ebend. 124, b, 16. des Vaters von Dāmodora und Grossvaters des Çārṅgadhara 122, b, 6. Verfassers des Laghukintana HALL 183.

राघवपाण्डवीय n. Titel eines künstlichen Gedichts, welches als Geschichte sowohl der Rāghava als auch der Pāṇḍava gedeutet werden kann, COLEBR. Misc. Ess. II, 98. Ind. St. 3, 481. VERZ. d. Oxf. H. 121, a, No. 212. VERZ. d. B. H. No. 531.

राघवभट्ट m. N. pr. eines Autors VERZ. d. Oxf. H. 93, b, 8. 279, a, 28. 292, b, 3. 341, a, 38. HALL 26.

राघवविलास m. Titel eines Werkes SĪH. D. 208, 14.

राघवानन्द m. N. pr. eines Schülers des Harinanda Wilson, Sel. Works 1, 47. eines Autors SĪH. D. 277, 19. HALL 188. des Verfassers der Njājāvalīdīdhī COLEBR. Misc. Ess. I, 300. eines Commentars zum MĀnavadharmāçāstra GILD. Bibl. 430. ऽमुनि HALL 103. ऽसर-

स्वती 6. 91. 107. 182.

राघवाभ्युदय m. Rāma's Aufschwung, Titel eines Schauspiels, SĪH. D. 187, 16.

राघवायण n. die Geschichte Rāma's, = रामायण AGNI-P. im ÇKDr.

राघवीय n. das von Rāghava verfasste Werk VERZ. d. Oxf. H. 104, a, 18.

राघवेन्द्र m. N. pr. verschiedener Männer VERZ. d. Oxf. H. 260, b, No. 629. 383, a, No. 484. HALL 99. VERZ. d. B. H. 139, 4. ऽपति No. 684.

राघवेश्वर N. eines nach Rāghava benannten Liṅga des Çiva Kshirīç. 26, 11.

राङ्गल m. Dorn HĪA. 91.

राङ्गवै adj. 1) der Raṅku genannten Antilope gehörig: वदने राङ्गवैः mit Raṅku-Gesichtern ŚIBU. 9, 2475. aus dem Haare des Raṅku vefertigt, wollen; m. eine wollene Decke AK. 2, 6, 3, 13. H. 669. fg. MBU. 2. 1847. 12, 6387. राङ्गवाणी च संचयान् R. 4, 30, 34. (शय्याः) राङ्गवाजिनसंस्पर्शाः R. GORR. 2, 30, 14. ऽकूटशायिन् MBU. 3, 14749. राङ्गवाजिनशापिन् 5, 3141. पर्यङ्के राङ्गवास्तुते R. GORR. 2, 13, 6. राङ्गवास्तरण 32, 8. 62, 19. 3, 49, 15. R. ed. Bomb. 6, 113, 12. MBU. 1, 131. 4459. — 3) aus Raṅku stammend (aber nicht von Menschen) P. 4, 2, 100. gaṇa कं च्छादि zu 133.

राङ्गवक adj. aus Raṅku stammend (von Menschen) P. 4, 2, 100. gaṇa कच्छादि zu 134.

राङ्गवायण adj. (f. ङ) aus Raṅku stammend (aber nicht von Menschen) P. 4, 2, 100.

राङ्ग DUĀTAS. in LA. 67, 2 vielleicht fehlerhaft für वाङ्ग.

राङ्गण n. eine best. Blume, vulgo रङ्गन् ÇKDr. nach dem DRAVYAGUṆA.

रौघित m. patron. von रचित gaṇa विदादि zu P. 4, 1, 104.

राचितायनं m. patron. von राचित v. l. im gaṇa हरितादि zu P. 4, 1, 100.

1. राज्, रौजति, ऽते (दीप्ति) DUĀTUP. 19, 74. ved. auch रौष्टि, ऋराइः राज, राजितुम् und रेजितुम्, राज्ते und रेज्ते. राजिथ्य und रेजिथ्य P. 6, 4, 125. VOP. 8, 127. (वि) ऋराजिषुम्; in der älteren Sprache nur act.; राज्ते infln. RV. 8, 86, 10. 9, 86, 36. 1) walten, herrschen; Fürst —, König —, überh. der Erste sein; mit gen. gebieten über; mit acc. regieren, lenken NAIGH. 2, 21. समिन्हे ऋय राजसि देवो देवैः संकृमजित् RV. 1, 188, 1. देवेषु 8, 49, 15. 10, 22. त्रयो राजत्यसुरस्य वौराः 3, 56, 8. स्वेन् दक्षेण राजथः 4, 56, 6. 8, 15, 3. ऋमिं राजत्तं दिव्येन शोचिषा (Agni heisst oft राजन्) 3, 2, 4. उपसामसि प्रियः क्षपो वस्तुषु राजसि 8, 19, 31. एते सर्दसि राजतः AV. 7, 54, 1. दिवश्च ऽमश्च RV. 1, 25, 20. वान्तस्य 36, 12. 45, 4. प एको वस्वो वरुणो न राजति 143, 4. 144, 6. 3, 62, 17. कृष्टेः 4, 42, 1. 53, 4. 6, 70, 2. सुतस्य कलशस्य 10, 167, 1. — 2) sich auszeichnen, ein Ansehen haben, besonders in die Augen fallen, prangen, glänzen; erscheinen wie; act.: (तिन्नेो जिह्वाः) तासां या मध्ये राजति सा वशा दुःप्रतिपक्ष्णा AV. 10, 10, 28. प्र पूर्वाभिस्तिरते राष्टि प्रूरः RV. 1, 104, 4. मध्ये क्तातो डुरोणे बर्हिषो राङ्गमिः (Accent missverständlich) 6, 12, 1. आदित्यतेजःप्रतिमानतेज्ञा भीष्मो यथा राजसि मुन्नतस्त्वम् MBU. 1, 2109. नहि राजत्ययोद्येयं सामरिवास्नु नृपा R. 2, 114, 14. R. GORR. 2, 53, 36. रामलक्ष्मणयोर्मध्ये सीता राजति ते स्नुषा । विष्णुवासवयोर्मध्ये यन्ना श्रीरिव द्रुपिणी ॥ 60, 13. शिलाः शैलस्य राजति — बहुधा बहुभिर्बर्षोः 103, 20. VARĪH. BRH. S. 13, 1. GĪT. 5, 12. यस्य राजति वलिविभङ्गाः VĪSAVAD. 3. SĪH. D. 49, 1. सुसू-